

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 990

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 11 aprilie 1969
4 pag. 25 bani

- Consfătuire de lucru la Ministerul Învățămîntului privind educația fizică (pag. 2)
- Indrumări privind organizarea sărbătoririi centenarelor sau altor date din istoria școlii (pag. 2)
- În dezbateri—proiectul planului de învățămînt pentru liceul de cultură generală (pag. 3)
- O soluție care câștigă teren (pag. 4)

Orientarea școlară și profesională în atenția cercetării pedagogice

Întreaga de orientare școlară și profesională se înscrie ca una dintre cele mai importante și actuale în învățămîntul contemporan. Ea a căpătat în ultimii ani, în țara noastră, largi dimensiuni, angrenînd din ce în ce mai mulți profesori și diriginți, ajungîndu-se pînă la specializarea unor cadre pentru această activitate — consilierii de orientare școlară și profesională. La nivelul școlilor sau la cel al județelor au avut loc numeroase acțiuni menite să contribuie la pregătirea teoretică și practică a cadrelor didactice în vederea unei judicioase desfășurări a muncii de orientare a elevilor conform înclinațiilor și capacităților lor și a nevoilor societății.

O activitate meritorie în domeniul fundamentării științifice a principiilor orientării școlare și profesionale, ca și a conturării unei metodologii adecvate, desfășoară cercetarea pedagogică. Un amănunțit studiu privind faptul că, în ultimii ani, au fost organizate mai multe simpozioane, sesiuni de comunicări și cursuri, în care au fost amplu dezbătute problemele actuale ale orientării școlare și profesionale.

În cadrul acestor preocupări mai largi, recent Institutul de Științe Pedagogice a organizat la București un curs pentru consilierii de orientare școlară și profesională care funcționează în acest an școlar și cu inspectorii școlari județeni care răspund de munca de orientare școlară și profesională. Au participat peste 90 de cadre didactice.

Cursul a tratat și a pus în discuție, așa cum a precizat în cuvîntul de deschidere conf. dr. George Văideanu, directorul Institutului de Științe Pedagogice, principalele probleme teoretice și practice ale acțiunii de orientare școlară și profesională și a supus dezbaterii, în scopul definitivării și aplicării lor în viitorul an școlar, un număr de lucrări elaborate de Institut: două fișe pedagogice, regulamentul consilierului de orientare școlară și profesională ș.a.

Au fost prezentate expunerile despre concepția științifică asupra orientării școlare și profesionale (prof. dr. D. Salade), fișa de cunoaștere și caracterizare psihopedagogică a elevilor — fiind discutate două variante de fișă, una colectivă (prof. dr. docent N. Mărgineanu) și alta individuală (prof. I. Tolban) — valoarea și limitele testelor (prof. dr. docent Gh. Zapan), sarcinile consilierului de orientare școlară și profesională, cuprinse într-un „Proiect de regulament” (prof. M. Ghivirgiță), colaborarea consilierului cu medicul școlii (dr. M. Peteanu).

Discuții interesante și utile s-au purtat în special în legătură cu cele două variante ale fișei de cunoaștere și caracterizare a elevilor, cu proiectul de regulament și cu planificarea muncii de orientare școlară și profesională în trimestrul III al anului școlar curent.

Avînd caracterul unei constatări de lucru — după cum a arătat în încheiere prof. Romeo Dăscălescu, director adjuncat al Institutului — cursul a fost util atât pentru informarea consilierilor și inspectorilor, cât și pentru definitivarea materialelor prezentele de către cercetătorii Institutului.

ȘCOALA DE 10 ANI în actualitatea imediată

După cum se știe, potrivit Directivelor partidului, începînd din toamna anului școlar 1969—1970 se va trece la înființarea școlii generale de 10 ani, care se înscrie ca unul dintre cele mai importante momente ale istoriei învățămîntului din patria noastră. Fiind o măsură nouă, ea va trebui temeinic pregătită. De o mare importanță în aplicarea ei este lămurirea părinților care, pe de o parte, trebuie conștienți de necesitatea unei mai ample pregătiri a tinerilor în etapa actuală de dezvoltare a patriei noastre, iar pe de altă parte trebuie să cunoască în linii mari conținutul pregătirii în clasele a IX-a și a X-a, avantajele pe care le creează tinerilor și perspectivele ce le deschide în fața lor.

Pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice chemate să ducă la îndeplinire această importantă acțiune, gazeta noastră începe publicarea unei suite de materiale.

În condițiile societății contemporane, știința, tehnica, cultura în general sînt factori esențiali ai progresului popoarelor, ai bunăstării colectivităților umane și ai indivizilor care le compun. Achizițiile neîntrerupte și în ritmuri tot mai rapide ale cunoașterii umane, largor lor aplicare în sfera producției materiale și în viața cotidiană impun omului de azi — și cu atât mai mult vor impune omului de mâine — să știe tot mai mult pentru a se adapta dinamic activității profesionale și ambianței sociale mereu îmbogățite și primenite prin noile realizări ale civilizației și culturii. Toți acești factori, toate aceste cerințe, care acționează cu o intensitate sporită, solicită o muncă să învețe, să studieze permanent, să se cultive toată viața. Dar este tot atât de adevărat că el trebuie să dobîndească încă din școală suportul solid de cunoștințe, de interes, priceperi și deprinderi pe care se va structura viitoarea sa specialitate și care vor imprima direcțiile principale ale cultivării sale permanente. Cu cît învățămîntul are o durată mai mare, cu cît tîna generație este supusă unei influențe educative organizate desigur pe parcursul unui număr mai mare de ani de școală, cu atât mai armonios se va forma personalitatea viitorilor cetățeni, pregătirea lor pentru viață, cu atât mai complet se va realiza idealul educativ al societății noastre.

Toată această cerință pe care le ridică societatea noastră față de instruirea și educarea tineretului, aspirațiilor sale spre cultură, spre știință, spre continua sa realizare și depășire este menită să le răs-

pundă școala generală cu durata de 10 ani. Procesul de pregătire a condițiilor necesare funcționării școlii de 10 ani, începînd cu clasa a IX-a, din toamna anului școlar 1969-1970 este în plină desfășurare. Inspectoratele școlare județene au analizat în cursul acestui an situația fiecărei școli generale și, în funcție de condițiile esențiale pe care le impune funcționarea școlii generale de elevi, spațiul de învățămînt, cadrele didactice calificate — au stabilit ritmurile de generalizare a școlii de 10 ani, astfel ca pînă în anul 1972-1973 această directivă a politicii școlare a partidului și statului nostru să fie în linii mari realizată, adică să fie cuprinsă în clasa a IX-a a aproape toți elevii care promovează clasa a VIII-a și să-și continue studiile în alte forme de învățămînt. Potrivit propunerilor făcute de inspectoratele școlare județene, în anul școlar 1969-1970 vor funcționa cu clasa a IX-a un număr însemnat de școli generale în fiecare județ.

A fost luat totodată un ansamblu de măsuri pentru a asigura documentele necesare instruirii și educării elevilor din clasele IX și X ale școlii de 10 ani. S-au elaborat astfel planuri de învățămînt pentru clasele IX-X și programele școlare care — după ce au fost supuse discuțiilor tuturor cadrelor didactice — sînt în curs de definitivare pe baza observațiilor și propunerilor primite. Pe baza planului de învățămînt și a programelor școlare se va urmări ca elevii claselor IX-X ale școlii generale să-și lărgescă orizontul de cultură generală, să-și însușească

că cunoștințe noi din domeniul limbii și literaturii române, matematicii, fizicii, chimiei, biologiei, al unei limbi moderne, să studieze unele probleme din domeniul igienei și poeziei artistice. Un rol deosebit se va acorda studiului limbii și literaturii române, matematicii, fizicii și chimiei, obiecte care dețin un rol predominant în cultura generală a omului contemporan. Aceste discipline se vor preda în același număr de ore, sau chiar într-un număr de ore mai mare decît în clasele corespunzătoare ale liceului. În ceea ce privește conținutul acestor discipline, trebuie să menționăm faptul că unele din acestea, cum ar fi matematica sau limbile moderne, se vor preda la același nivel, vor cuprinde în mare același conținut ca și în anii I și II de liceu; alte discipline — literatura română, fizica, chimia, biologia — vor cuprinde într-un mod sintetic cele mai importante probleme din programele de învățămînt ale tuturor claselor liceale, astfel ca elevii claselor IX-X să primească un sistem înțeles de cunoștințe, de natură să constituie un suport teoretic în înțelegerea problemelor de tehnică și de tehnologie necesare calificării prin școlile profesionale sau direct în producție.

Pregătirea de cultură generală pe care o vor primi elevii în clasele IX-X le va permite astfel ca după absolvirea școlii să-și însușească într-un timp mai scurt decît în prezent o calificare profesională. Acesta este unul din avantajele și din perspectivele pe care le oferă tinerilor continuarea studiilor în clasele IX-X ale școlii generale.

O altă perspectivă decurge din concepția care stă la baza întregului nostru sistem de învățămînt și în special din nivelul de pregătire care se asigură în clasele IX-X, și anume, circulația liberă a elevilor, asigurarea tuturor condițiilor pentru ca, potrivit capacităților lor, intereselor și înclinațiilor individuale, ei să poată urca fără nici o piedică pe toate treptele de învățămînt în vederea valorificării optime a forțelor lor creatoare, în folosul lor și al colectivității. Într-adevăr, după cum se știe, întrucit pregătirea de cultură generală

EUGEN BLIDEAN
director general
în Ministerul Învățămîntului

(Continuare în pag. a 2-a)

Mă și voi de școlari de la orașe și sate au dedicat „Sărbătorii primăverii” numeroase acțiuni patriotice. Cîntec ore de zi au imunit liceele și voinicește, au sădit copaci pentru pașii, au cîntat pomii, pregătindu-le bășca de primăvară, au luat în stăpînire curțile și grădinițele școlilor, spațiile verzi din orașele și satele natale și le-au croit alei și straturi noi, au îngrădit monumentele, au construit sau au curățat culburi pentru păsări. Într-un cuvînt, peste tot au făcut treabă bună. Aceste zile au constituit nu numai un prilej de întîlnire cu natura, care le-a oferit atîtea bucurii, dar și un examen al priceperii lor de gospodari, pe care l-au trecut cu succes.

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

În ziua de 5 aprilie a.c. a avut loc plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor, care a dezbătut pe larg o seamă de probleme ale stilului de muncă al consiliilor pionierești. La lucrările plenarei, deschise de tov. Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, au participat, în afară de membrii Consiliului Național, activiști de partid și UTC din județe, președinți ai consiliilor județene ale Organizației Pionierilor, reprezentanți ai unor instituții și organizații centrale, comandanți de pionieri. A luat parte tovarășul Mihai Gura, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Materialul prezentat în plenară de Biroul Consiliului Național al Organizației Pionierilor a subliniat că în cei trei ani care au trecut de la adoptarea Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea activității Organizației Pionierilor s-a petrecut o cotitură hotărîtoare în viața și activitatea organizației de pionieri. Trecearea acesteia sub conducerea nemijlocită a P.C.R. a contribuit la dezvoltarea pe baze noi și la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii de educație în rândurile pionierilor. În acest an, care marchează împlinirea unui sfert de veac de la eliberarea patriei de sub jugul fascist și a două decenii de la crearea Organizației Pionierilor, aceasta se prezintă cu un frumos bilanț.

Considerînd că perfecționarea stilului de muncă al consiliilor pionierești, generalizarea experienței înaintate, precum și precizarea direcțiilor principale ale viitoare activități reprezintă elemente esențiale pentru sporirea în continuare a eficienței întregii munci pionierești, plenara Consiliului Național a acordat acestor probleme o deosebită atenție. S-a subliniat că a fost acumulasă o experiență pozitivă în organizarea și programarea activității pionierești care contribuie prin orientarea sa, prin caracterul său atractiv, dinamic și mobilizator, la educarea patriotică a pionierilor, la dezvoltarea dragostei și respectului lor față de partid, față de înființurile socialiste, la integrarea lor activă în viața social-politică a țării. Au fost evidențiate o serie de acțiuni interesante organizate pe această linie în municipiul București, în județele Cluj, Hunedoara, Vâlcea, Iași, Teleorman, Brașov,

Prahova, Harghita, Tulcea și altele: vizite și drumeții la locuri istorice, expediții pionierești pe urmele insurecției naționale din august 1944 simpozioane și cursuri pe diverse teme, întîlniri cu activiști de partid și de stat etc. Acțiuni originale, îndrăgite de pionieri, cum sînt „Sărbarea buclilor”, „Ne cheamă satul”, „Ne cheamă amintirile pionieriei”, „Un minut din viața patriei”, „Pe un picior de plai” și altele au fost organizate în județul Suceava. Au stîrnit de asemenea mult interes în rîndurile pionierilor acțiunile „Tricolorul românesc pe mările și oceanele lumii”, „Memoria caselor”, „Pe urmele unor personalități”, etc., organizate în județul Constanța.

Referatul și discuțiile au scos în evidență și o serie de lipsuri care s-au manifestat în organizarea activităților pionierești. Uneori au fost neglijate aspecte importante privind educația politico-ideologică a pionierilor, înarmarea lor cu concepția ateist-științifică despre lume și viață, educația moral-cetățenească, primirea în organizația pionierilor. Nu s-a acordat atenție suficientă diversificării activității pionierești, stabilirii unor raporturi judecătorești între pionieri și comandanți. Vorbitorii au subliniat că este necesar să se dea un cîmp mai larg de manifestare inițiativelor pionierilor, spiritului lor inventiv, că ei trebuie antrenati în număr mai mare la organizarea și desfășurarea activităților. Aceasta cere ca cei ce lucrează cu pionierii să cunoască mai îndeaproape întregul, dorințele și preocupările lor să aibă în vedere, pe primul plan, nu numărul acțiunilor, ci eficiența lor educativă.

O problemă deosebit de importantă care s-a dezbătut în plenară a fost aceea a selecționării, promovării pregătirii și perfecționării cadrelor care muncesc cu pionierii. S-a arătat că multe consilii județene au manifestat preocupări susținute pentru selecționarea și promovarea cadrelor, antrenînd în activitatea cu pionierii pedagogii cu experiență apropiată de copii și au folosit modalități eficiente de perfecționare a acestora: instruire, consfătuiri și schimburi de experiență, activitățile metodice din cadrul caselor pionierilor etc. În județul Cluj există o deosebită preocupare pentru informarea o-

(Continuare în pag. a 3-a)

Lecția-mobilizator al resurselor morale

A vorbi despre efectul educativ al lecției înseamnă, în fond, a vorbi despre complexitatea ei structurală. Orice lecție, oricît i-am simplificat scopul și oricît i-am redus linia arhitecturală, rămîne un fapt didactic complex prin implicațiile sale multiple. Între aceste implicații elementare formative este dominant și el se alege, în procesul instructiv-educativ, ca o constanță cu caracter specific pe fiecare treaptă de creștere a personalității elevului. Fiește că nu în orice lecție elementul etic este întotdeauna evident, explicit. Sînt lecții și lecții. Dar părerea aceluia care scoțese, de pildă, că lecțiile de pură știință, de abstracțiuni raționale, nu au conținut cu viața concretă, cu conduita și comportamentul etico-social, este nefundată, derivînd dintr-o înțelegere greșită (sau intenționată greșită) a esenței fenomenului educativ. În realitate nu există lecție în care elementul etic să nu fie prezent și să nu opereze — cu efecte pozitive cînd lecția a fost izbutită, cu efecte negative cînd e vorba de o lecție ratată.

În predarea obiectelor umaniste, lecțiile au o coloratură mai pronunțată și deosebită prin natura însăși a materiei ce se predă. Literatura, istoria, geografia, economia politică, filozofia, psihologia sînt obiecte fundamentale

în acțiunea de formare a convingerilor ideologice, a sentimentelor superioare, a faptelor de voință deliberată. În ele accentul se pune pe vibrația afectivă. Nu vom da aici o exemplificare amplă, pentru că lucrurile sînt, în general, cunoscute. Să ne gîndim, totuși, la efectele educative pe care le poate avea lecția de analiză literară a poeziei eminesciene „Sara pe deal”. De pildă, dacă subliniem că puritatea iubirii e condiția supremă fericirii pe care o trăiește poetul și pe care el o exprimă, ca într-o apoteoză a frumuseții morale, în interogația finală: „Astfel de noapte bogată, / Cine pe ea n-ar da viața lui toată?” De o eficiență educativă indiscutabilă sînt, de asemenea, lecțiile de caracterizare a personajelor, dacă trăsăturile eroilor sînt văzute în perspectiva idealurilor etice ale omului, dacă înțuchipează modele de viață și de comportare, dacă existența lor este o imagine vie a realizabilului omenesc; sau, dimpotrivă, dacă, întruchipînd figuri negative, caricaturale, dezumanizate, nocive, devin ținta disprețului și urii, mobilizînd resursele morale de împotrivire și combatere a ceea ce este antiuman.

Dar oare lecțiile de chimie, de fizică, de matematică, de biologie nu pot avea și ele un tot atât de pronunțat caracter

educativ? Fundamentul etic al acestor lecții îl constituie spiritul cugetării îndrăznețe, spiritul creator în care imaginația cea mai aprinsă este urmată de o gândire lucidă și bogată, spiritul care dă așpi rațiunii și voinței. Am asistat, în școala unde lucrez, la numeroase lecții de „științe exacte”, cum se spune, în care procesul predării era astfel organizat încît însușirea cunoștințelor să nu se limiteze la o simplă înregistrare a datelor, ci să însușească convingeri care să constituie elemente esențiale ale concepției despre lume a elevilor, ale atitudinii lor față de realitatea obiectivă, să le dezovertă gîndirea științifică, voința, perseverența, spiritul de precizie, pasivitatea, imaginația creatoare și, în același timp, să le formeze un sentiment de justificată mîndrie națională pentru realizările științei și tehnicii românești.

Mobilizarea resurselor morale ale elevilor valorificarea lor practică este o sarcină de bază a oricărei lecții. Aceste resurse sînt deosebit de bogate, iar forța lor mobilizatoare este de mare eficiență atunci cînd minutorul acestor resurse este un pedagog pasionat și priceput

FLORIAN CREȚEANU
profesor emerit
directorul Liceului „Unirea” din
Turnu Măgurele

CONSĂȚUIRE DE LUCRU LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

PE TEMA PERFECTIONĂRII EDUCAȚIEI FIZICE

La Ministerul Învățămîntului a avut loc în ziua de 4 aprilie a.c. o consătuire cu privire la perfecționarea educației fizice în învățămîntul de cultură generală. La orientarea și conținutul noilor programe de specialitate. Au participat profesori de educație fizică, inspectori județeni de specialitate, cercetători științifici, cadre didactice de la institutele de perfecționare din București, Cluj și Iași, de la I.E.F.S. și reprezentanți ai Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

După cuvîntul de deschidere, rostit de conf. univ. Eugen Bli-deanu, director general în Ministerul Învățămîntului, participanții la dezbateri au luat în discuție diferite aspecte actuale ale educației fizice în învățămîntul de cultură generală și modalitățile perfecționării acesteia. O mare atenție a fost acordată în dezbateri conținutului programelor școlare. Astfel, lector univ. Francisc Lorincz (Cluj) arată că ar fi necesar să se elaboreze programe unice, profilate pe specificul școlilor generale, al liceelor și al școlilor profesionale. Mai sistematic alcătuite decât actualele programe, acestea ar trebui să cuprindă un număr mai redus de sarcini și de probe de control, diferențiate în mod judicios pe clase.

De exemplu, în loc de 9 probe de control ar fi suficiente 2-3 probe pe an, iar la clasa a XII-a un poligon athletic. Totodată, ar fi bine ca lecțiile teoretice să se refere la comportarea organismului în timpul efortului fizic. Prof. Aurelia Stoicescu (București) a propus ca programele claselor I-IV să pună accentul pe formarea ființei corecte a elevilor și să cuprindă, alături de exerciții de pregătire fizică generală, elemente de dansuri populare. Programele ar trebui să cuprindă totodată exemple de planuri calendaristice și unele indicații metodice privitoare la organizarea lecțiilor și la notarea elevilor. Declarîndu-se de acord cu menținerea probelor de control reduse ca volum, inspectorul Constantin Rădulescu (Ialomița) a cerut ca programele să fie alcătuite diferențiat, fiind șansa de specializare a profesorilor și de condiții materiale ale diferitelor școli. Prof. Romeo Ionescu (București) a fost de părere că, așa cum celelalte discipline predate în școală urmăresc însușirea de către toți elevii a aceluiași volum de cunoștințe, este obligatoriu ca și la educația fizică să fie întocmite programe unice. El a propus ca programa să cuprindă toate temele care revin unei clase într-un an școlar, înglobîndu-le în complexul de teme al celorlalte clase, ceea ce ar asigura pregătirea unitară și sistematică a tuturor elevilor, fără să îngreuneze în vreun fel căuțările creatoare ale profesorului, ci, dimpotrivă, dîndu-i posibilitatea să rezolve fiecare temă în funcție de condițiile specifice în care lu-

crează. De aceeași părere a fost lector univ. Gheorghe Mița (București) care a propus ca numai fixarea probelor și a normelor de control să fie lăsată la latitudinea profesorului. Totodată, el a sugerat ca programele pentru clasele I-IV să cuprindă unele indicații metodice și să se elaboreze metodici de educație fizică pentru uzul învățătorilor și profesorilor. În scopul simplificării programelor Prof. Sever Bivolara (Deva) a propus ca acestea să cuprindă numai temele, fără indicarea mijloacelor de executare. Referindu-se printre altele, la problema notării elevilor, tov. Bivolara a considerat pozitivă ca la educația fizică să folosească, în locul notelor, calificative.

Conf. dr. Nica Alexe, directorul Centrului de cercetări științifice al C.N.F.S., a subliniat că actualele programe nu echilibrează în mod judicios căuțările fizice și deprinderile motrice care trebuie dezvoltate la elevi, că cerințele lor nu sînt seamă suficient de particularizate de vîrstă ale acestora și de timp necesar pentru realizarea conținutului temelor. Pentru îmbunătățirea acestor lipsuri, a arătat vorbitorul, este necesară revizuirea actualelor programe sau, mai curînd, elaborarea unor programe noi, care să prevadă un fond minimal și altul facultativ, pe cicluri de clase, în funcție de condițiile acestora. Tov. Alexe a propus de asemenea să se opereze unele simplificări la lecțiile afectate gimnastică de bază, să se elimine exercițiile de forță din programele claselor V-VIII, să se mențină gimnastica aerobă, să se extindă gimnastica artistică, lecțiile de atletism să cuprindă cu preponderență elemente de viteză, rezistență și forță, jocurile sportive să se realizeze nu prin însușirea tehnicii, ci prin deprinderea de mișcare a mișcării.

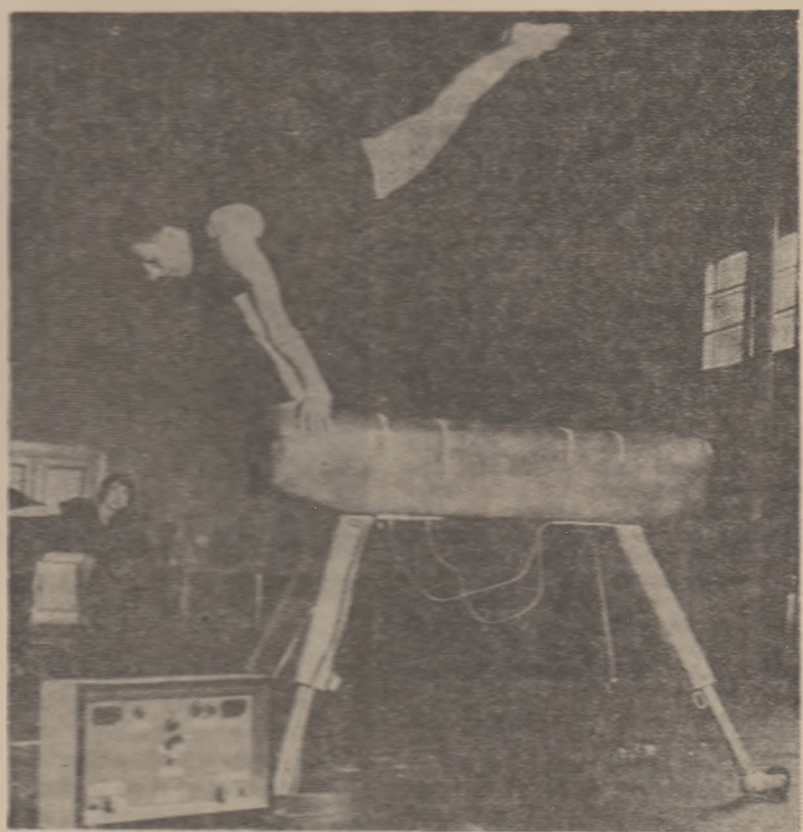
Referindu-se la cele două opinii care se conturează în legătură cu problemele educației fizice, una punînd pe prim plan mijloacele pentru pregătirea fizică generală, iar alta elementele de sport, conf. dr. Emil Ghibu, vicepreședintele al C.N.E.F.S., a fost de părere că programele școlare trebuie să clarifice în primul rînd problemele de concepție privind educația fizică. Societățile atletismului, gimnastică de bază și unele elemente din jocurile sportive ca mijloace principale în realizarea sarcinilor educative fizice, vorbitorul a cerut ca locul acestora în programele școlare să fie reconsiderat. Tov. Ghibu a arătat, de asemenea, că modernizarea educației fizice presupune o largă introducere a elementelor simple din diferite ramuri de sport. În acest context să se pună și pe tehnizarea, ci pe dezvoltarea activităților fizice. Programa va trebui să stabilească sarcini de ansamblu pe grupe de clase și cerințe minime,

profesional orientîndu-se singur în ceea ce privește alegerea mijloacelor de realizare a acestora. Pornind de la ideea că educația fizică școlară este în primul rînd educație fizică de masă, prof. dr. Adrian Ionescu (București) a opinat că procedeele de control din programul școlar trebuie să fie cerințe exacerate vizînd performanța. Lector univ. Elena Fîrea (București), sociotînd că cele două sînt sălășul nervos de mișcare a tînetelor, a propus ca programele să cuprindă mai multe elemente privitoare la diferite ramuri sportive, astfel încît elevii să cunoască și să practice în mai largă măsură sportul. Prof. Camil Mîrșan (București) a cerut la rîndul său ca pregătirea din cadrul școlilor de educație fizică să fie completată prin practicarea cîm largă a sporturilor în afara școlii. Prof. Victor Constantin (București) a prezentat rezultatele unei studii întreprins de comisia metodică de la Liceul „Ion Nețescu” din Capitală cu privire la modalitățile perfecționării educației fizice a elevilor. Prof. Constantin Tîmbulescu (București) a propus să se reia cursurile de perfecționare cu învățătorii și profesorii de educație fizică, astfel încît acesta să se informeze asupra problemelor moderne ale specialității și să se organizeze sesiuni de co-

municării și să se faciliteze accesul profesorilor la literatura de specialitate. Prof. univ. Constantin Ioanășescu (Iasi) s-a opri asupra problemei pregătirii învățătorilor în cadrul liceelor pedagogice pentru predarea educației fizice, iar inspectorul Olimpiu Bonjuș (Iulcea) și prof. Stela Rus (București) s-au referit la necesitatea elaborării unor materiale metodice privind predarea educației fizice.

Prof. univ. Leon Teodorescu (București) a insistat asupra necesității de a defini clar conceptul de educație fizică în școală, ci și asupra aceluia de a asigura profesorii de calificare superioară pentru predarea acestei discipline. În acest sens, tov. Teodorescu s-a referit la sarcinile care revin Institutului de educație fizică și sport în pregătirea profesională și de specialitate a viitorilor profesori de educație fizică.

În încheierea lucrărilor consătuirii conf. univ. Eugen Bli-deanu a arătat că discuțiile purtate au contribuit la clarificarea concepțiilor și principiilor care vor sta la baza întocmirii viitoarelor programe. Pentru elaborarea acestora vor fi constituite comisii alcătuite din profesori de educație fizică. Programele vor fi supuse în preajmă dezbaterii publice.

La I.E.F.S. București a fost montat un aparat electronic care semnalizează greșelile în efectuarea exercițiilor de gimnastică.

Școala de 10 ani în actualitatea imediată

(urmare din pag. 1)

pe care o vor primi elevii în clasele IX-X ale școlii generale este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

O caracteristică a școlii generale, și în mod deosebit a claselor IX-X, este aceea că ea asigură și o pregătire tehnică-practică, urmînd să realizeze o preprofesio-

nalizare a elevilor, asigurînd orientarea lor profesională și calificarea ulterioară în diferite direcții. În acest scop elevii vor studia electrotehnica, desenul tehnic, iar la sate și agricultura. Programele acestor obiecte vor cuprinde exerciții și lucrări aplicative, astfel ca elevii să-și însușească nu numai cunoștințe teoretice-tehnice, dar să-și formeze și deprinderi practice. La pregătirea tehnică-practică o contribuție importantă vor aduce și obiectele de cultură generală și, în special, matematica, fizica, chimia, biologia, în programele cărora vor fi prevăzute exerciții și aplicații specifice, cu referiri variate la diverse domenii ale tehnicii și ale altor activități umane. Această orientare a predării disciplinelor respective va trezi interesul elevilor pentru știință și aplicațiile ei.

Se va derula rolul și însemnătatea științei în activitatea și în viața școlii, în viața societății și în dezvoltarea intereselor pentru însușirea cunoștințelor ei și pentru folosirea lor în practică. Studiul desenului tehnic, al electrotehnicii, al agriculturii, ca și al obiectelor de cultură generală, va avea caracter aplicativ, îi va conduce pe elevi la formarea deprinderilor și deprinderilor practice. Acestea vor fi consolidate și dezvoltate prin efectuarea unor lucrări practice speciale de lucrături electrotehnice, agricole, tipăritorie, creșterie gospodărie etc.), care vor întări gradul pregătirii pentru munca profesională și în general pentru viața a absolvenților acestei școlii.

Interesele majore ale societății noastre socialiste impun un nivel tot mai înalt de instruire și educație a tînetului în cadrul școlii,

ceea ce a determinat prelungirea duratei învățămîntului nostru obligatoriu. Interesele generale ale societății încorporează deopotrivă aspirațiile și dorințele părinților și ale copiilor pentru însușirea științei de carte, a valorilor culturale. Întelepciunea poporului nostru, înțelegerea pe experiența lui de viață, a exprimat într-o formă sintetică un adevăr plin de semnificație: „ai carte, ai parte”. În anul socializării, această concluzie de viață a dobîndit înaltă semnificație, profund democratică și umanistă, întrucît tuturor copiilor patriei le sînt create toate condițiile pentru a dobîndi cât mai multe cunoștințe care să le dea posibilitatea de a-și însuși o profesie, de a se bucura de toate binefacerile civilizației și culturii, care în socialism aparțin fauritorului lor — poporul.

„Julia Hașdeu” din București. „Pasiunile” elevilor liceului „Julia Hașdeu” sînt multiple și este meritul alcătuirii revistei de a fi găsit o formulă destul de potrivită pentru a cuprinde pe cele mai reprezentative dintre ele. La loc de frunte sînt creațiile literare, rod al activității conștiente condus de profesorul Ion Ionescu. Din același prim număr, aflăm despre activitatea cercului de cibernetică al liceului, inițiat de profesorul Nicolae Stănescu, cerc în care se dezbate problema privitoare la modele fizice, la operatori logici, nodulare, semnale și informație, probabilitate și informație, și chimistii, nauristii, pasionații muzicii sau ai turismului își găsesc în paginile acestei reviste teren de valorificare a capacităților lor, de reflectare a aspirațiilor lor.

Este meritul revistei că, lînsînd cîmp liber de manifestare acestor pasiuni, nu uită în același timp că ea

trebuie să fie un mijloc de educație, de îndemnări la învățătură și de îndrumări privind cultivarea unei cîm frumoase și nete etc. O. B.

Schimb de experiență artistică și sindicală din Craiova și Sibiu. De curînd, membrii sindicatului învățămînt din Craiova au primit vizita colegilor lor din Sibiu. În cadrul unui schimb de experiență organizat de cele două comitete ale sindicatelor a fost prezentat un frumos program artistic, la care au participat oamșii de muzică instrumentală și corală, dirijate de profesorii Ilie Micu, Gheorghe Soima și Vincențiu Furtună. Publicul craiovean a răcit o primă călduroasă salutară sibiene, conștient bucurîndu-se de un deosebit succes.

Formațiile artistice ale sindicatului făcătoarelor eraloveni — nu mai puțin cunoscut și apreciate în mișcarea artistică de amatori în țara noastră — se pregătesc intens să înlocuiască vizita colegilor sibiene. În sala albă luminată de flăcările celor două lumânări ale pianului, versurile lui Baudelaire — „Albatrosul”, „Fărîlile”, „Corespondență” — învîluite în melodiile lui Chopin, Paganini, Liszt, Debussy, V. Jann — capătă sensuri noi, pline de grație. Ascultăm, apoi, caracterizarea făcută

versurilor de către un elev. El arată că dincolo de reverberații și armonia desăvîrșită a strofelor, poezia conține o existență amară, în care frumusețea și linistea sînt interzise, că mesajul poemelor exprimă idealul de viață al unui om însetat de frumusețe — dar și destinul lui tragic într-o lume care îl-a fost străin.

Toate acestea au avut loc în cadrul unor interesante manifestări organizate din inițiativa cercului de limbă franceză de la liceul „N. Bălcescu” din Pitești, condus de prof. Tatiana Corciu, în colaborare cu elevii Liceului de muzică. S-a realizat astfel foarte reușit medallion literar-muzical, prezentat în fața unei săli entuziaste — elevi și profesori de la ambele școli.

În încheiere, câteva detalii nu lipsite, poate, de interes: elevii George Mînducanu și Emilian Vișnucanu din clasa a XII-a, care au prezentat unul biografia, iar celălalt opera

poetului, într-o bună limbă franceză sînt printre cei mai cunoscuți matematicieni ai liceului. Iar „suda” între elevii celor două școli a fost făcută de profesora de socialism științific Constanța Parthenie, care a ținut (în franceză) cuvîntul încheietiv. Așa dar, parafrază celebrul vers din „Corespondență”, putem spune că știința, poezia și muzica s-au înfrățit.

E un început bun, care va trebui continuat. Și un exemplu care, socot, ar putea fi urmat.

Prof. FLORIN ANGHEL

secvențele Consătuirea metodică-didactică pe țară a profesorilor de biologie Secția didactică a Societății de Științe Biologice a organizat în zilele de 4 și 5 aprilie a.c. în colaborare cu Facultatea de Biologie a Universității Bucu-

secvențele poeziei și muzicii s-au înfrățit. E un început bun, care va trebui continuat. Și un exemplu care, socot, ar putea fi urmat. Prof. FLORIN ANGHEL

„Team-teaching“-ul — o soluție care câștigă teren

Printre curentele noi din domeniul pedagogiei și didacticii, care au câștigat teren în ultimul deceniu și beneficiază de numeroși adepți în rândurile specialiștilor și ale educatorilor practicieni, un loc deosebit îl ocupă „team-teaching“-ul — „pedagogia de grup“ sau „predarea în echipă“. În unele țări această formă de învățământ a luat proporții unei adevărate mișcări pedagogice, răspândindu-se cu rapiditate în învățământul elementar, mediu și superior, deși realizarea ei a necesitat reorganizarea sistemului de predare, și în primul rând construirea de școli special amenajate în acest scop.

Trăsătura comună a diferitelor variante ale „pedagogiei de grup“ o constituie faptul că profesorii sînt incluși într-un colectiv de muncă pentru instruirea și educarea, prin eforturi comune, a unei grupe de elevi, ceea ce antrenează schimbări importante în structura personalității din școală. Profesorii afiliați unei grupe răspund în colectiv de realizarea procesului de instruire și educare din grupa respectivă (înlocuiesc în comun planurile și programele de învățământ, trasează de comun acord sarcinile individuale ale elevilor, se asistă reciproc la lecții, evaluează în colectiv rezultatele obținute, schimbă între ei informațiile referitoare la membrii grupei de care răspund în comun, poartă discuții în jurul constărilor comune referitoare la procesul de învățământ și la eficiența lui). Multe din aceste principii erau aplicate, sub diverse forme, și în sistemul tradițional de învățământ, dar ele nu erau raportate numai la câte un grup anumit de elevi, ci vizau școala în întregime.

Una dintre cele mai noi încercări de definire a noțiunii de pedagogie de grup („team teaching“), făcută de profesorul Judson Shoplin și Henry Olds, promotorii și a acestui sistem pedagogic în S.U.A., sintetizează în moduri următor caracteristicile sale: „Team-teaching-ul reprezintă un tip de organizare a procesului de instruire cuprinzînd cadre didactice și elevi atașați direct acestora,

în cadrul cărora doi sau mai mulți profesori răspund în comun de sarcini instructiv-educative, conlucrînd în procesul de instruire totală sau parțială a aceluiași grup de elevi sau studenți“. Expresia de „tip de organizare a procesului de instruire“ se referă la aspectul organizatoric formal, în timp ce restul definiției arată că „team-teaching“-ul se leagă în primul rând de stabilirea unor noi raporturi între cadrele didactice și elevi.

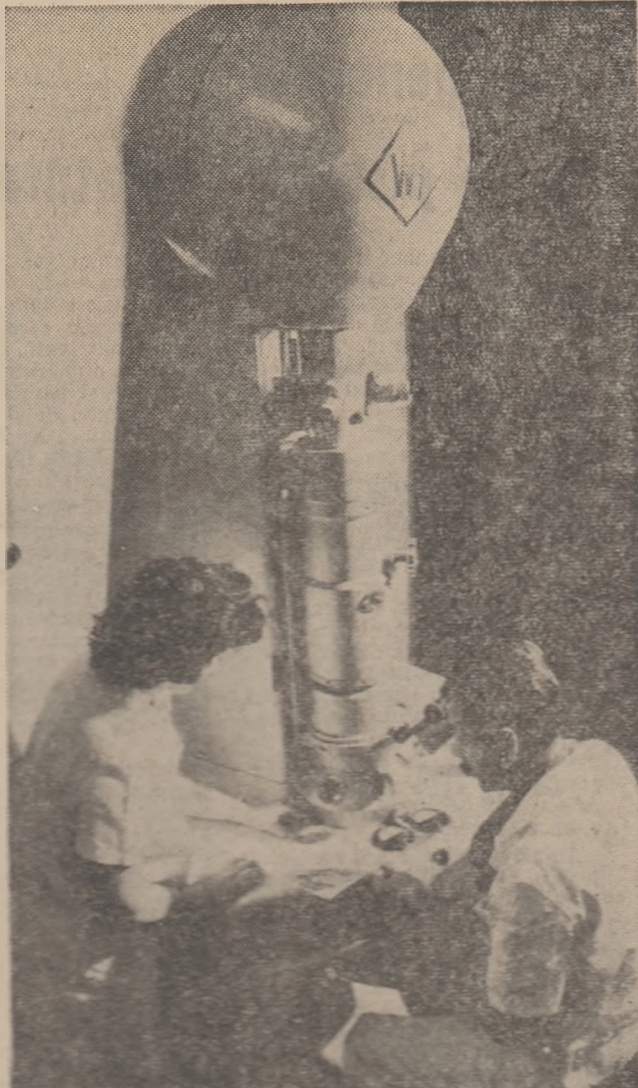
În învățământul elementar grupele sînt formate din profesori de discipline complementare: un specialist pentru limbă și literatură, unul pentru științele sociale și unul pentru matematică și științele naturii. În învățământul liceal, profesorii de la fiecare obiect pot preda numai anumite părți din obiectul respectiv, devenind de exemplu experți în gramatică, în literatură etc. O asemenea specializare ridică nivelul procesului de instruire și duce la o folosire mai eficientă a aptitudinilor și înclinațiilor pe care le au cadrele didactice.

Evidențînd virtuțile „pedagogiei de grup“, susținătorii acesteia atrag atenția că ea nu trebuie considerată ca un fenomen complet nou, izolat, fără nici o legătură cu alte mișcări educative din trecut și prezent, ci reprezintă rezultatul evoluției normale a teoriei și practicii pedagogice. Ei arată că organizarea procesului de instruire pe grupe de pre-

fesori și elevi poate aduce o contribuție însemnată la ridicarea calității învățămîntului, dar numai în măsura în care se ține seama de sarcinile de bază ale procesului de instruire. Astfel, pe linia conținutului învățării ea trebuie să asigure însușirea noțiunilor teoretice, a terminologiei, a clasificărilor, ca și a aplicării practice a informațiilor primite. Pe linia așa-numitelor sarcini de acțiune predarea în grup urmărește să formeze și să dezvolte deprinderi practice, gîndirea critică, gîndirea creatoare, aptitudinile și interesele.

Considerînd că „pedagogia de echipă“ oferă o soluție pentru numeroase probleme privind organizarea procesului de învățământ în conformitate cu stadiul de evoluție al societății, că ține seama de progresele realizate în diferite domenii ale cunoașterii, de implicațiile lor asupra formării unei personalități cât mai armonioase, apreciînd ca deseori de însemnabile rezultatele obținute pînă în prezent în școlile care au adoptat acest sistem, o serie de specialiști au început să caute modalități de organizare a învățămîntului pe grupe de profesori și elevi va câștiga tot mai mult teren în cadrul unei organizații tehnologice a predării, ca o variantă postară a organizației statifice a muncii.

M. AL. H.

Instalații de laboratorologice — izotri la microscopul electronic.

Un studiu asupra rolului și eficienței sancțiunilor

Un interesant studiu asupra rolului și eficienței sancțiunilor în procesul de învățământ, ca și asupra caracteristicilor acestora a fost întreprins de un colectiv de cercetători din R.P. Polonă. Pe baza discuțiilor purtate cu elevii, cu părinții acestora și cu profesorii diriganți, autorii studiului au stabilit o serie de factori care condiționează eficiența sancțiunilor aplicate în școală și acasă.

Printre acești factori sînt următorii: îndemnul atitudinilor celor pedepsiți față de cei care pedepsesc, nivelul și reacția emoțională a celui pedepsit față de pedeapsă, reacția respectivă este condiționată, așa cum sînt asigurați studenții, de acceptarea de către cel care pedepsesc a pedepsei ca justă și necesară. Cu cît atitudinea lui este mai negativă față de

cel care îl pedepsește — ceea ce, la rândul său, este mai puțin pozitiv față de pedeapsă — cu sînt sancțiunea, indiferent de natura ei, este mai puțin eficientă. Nu mai în contor în care cel pedepsit încercă să se scutească de răsfață și acceptă pedeapsa ca justă, aceasta are deseori pe deplin efectul scontat.

Comenzii prof. Stanislaw Wiza, coochează că, pentru asigurarea eficienței oricărei sancțiuni este necesar înainte de orice să fie stabilite condițiile pedagogice în care aceasta este aplicată, să se definească în mod clar relațiile interpersonale între cel care pedepsește și cel care este pedepsit, astfel încît cel pedepsit să înțeleasă că nu primește o pedeapsă oarbă și arbitrară.

Comenzii colectivului

FILME DIDACTICE

Continuăm, în rubrica de față, prezentarea listei de filme didactice începută în nr. 98 al „Gazetei învățămîntului“.

Lupta de la Călugăreni. (160 m, alb-negru. Scenariul și regia — Petre Sîrin. Imaginea — Victor Popescu. Consultant științific — S. Ștefănescu, consilier — prof. Teodor Mucic. Acest film, care durează 6 minute, este gîndit astfel încît să poată fi folosit în cadrul lecțiilor despre Mihai Viteazul. Debutînd cu o foarte scurtă referire la înscăunarea lui Mihai Viteazul și luptele anterioare purtate de acest domitor, filmul prezintă în continuare cu ajutorul stamperilor, al tablourilor de inspirație istorică, al documentelor și al coloanelor sonore momentul Călugărenilor, insistînd asupra unor probleme de tactică și asupra vitejiei ostașilor care au reușit să înfrîngă o armată de două ori mai mare. Pe lângă valoarea sa de auxiliar științific al lecției, filmul se distinge și prin capacitatea sa de a emoționa pe elevi, prin valențele sale afective, datorate atât conținutului cit și plasticii imaginilor.

Celula vegetală. (300 m, alb-negru. Scenariul și regia — Paula Popescu-Doreanu. Imaginea — Ilie Cornea și Mircea Gheorghiu. Consultant științific — H. Chirilă. Indrumător de specialitate — M. Vlăduț). Prezentînd celula ca unitate de bază a structurii plantelor, precum și diversitatea formelor de celule, filmul dă informații cu privire la proprietățile fizico-chimice ale celulei vegetale, demonstrînd, cu ajutorul unor experiențe de laborator, fenomenele de plasmoliză, precum și proprietățile soluției coloidale. Sînt de remarcat filmările realizate cu ajutorul preparatelor de laborator și al microscopului electronic.

Filmul poate fi utilizat după ce elevii au studiat unele probleme ale celulei vegetale, ca un mijloc de sintetizare și recapitulare a cunoștințelor.

Digestia. (300 m, color. Scenariul și regia — Ladislav Carda. Imaginea — Fr. Pataklari. Consultant științific — Valeria Ștefănescu. Indrumător de specialitate — M. Vlăduț). Filmul urmărește să realizeze o privire de ansamblu asupra aparatului digestiv și a relațiilor dintre segmentele care îl compun. Este prezentată transformarea protidelor, lipidelor și glucidelor în substanțe simple asimilabile, insistîndu-se asupra proceselor de absorbție prin marea substanțelor cu izotopi radioactivi. Pe lângă informațiile strict științifice, filmul se oprește și asupra unor probleme de igienă alimentară. Valoarea lui este sporită și prin aceea că o bună parte dintre secvențele sînt filmate după principiul cineradiografiei.

IOANA POPESCU

„REVISTA DE PEDAGOGIE“

Numărul 3 (martie 1969) al „Revistei de pedagogie“ cuprinde, la rubrica STUDIILOR ȘI CERCETĂRII, materialele „Educația comunistă a elevilor, datorită a întregului corp didactic“ de Dumitru Almaș, „Sensul real al modernizării învățămîntului“ de Miron Ionescu, „Contribuții la definirea conceptului de auto-educație, de Ioan Comănescu, „Utilizarea unui nou procedeu de repetare la geografie“, de O. Felia Proca.

Rubrica PROBLEME ALE PRACTICII ȘCOLARE cuprinde articolele „Pentru o mai temeinică însușire a marxism-leninismului în liceu“, de Vasile I. Ștefănoiu, „Metodica asistentului directorului la lecție“, de D. D. Voicu, „Unele probleme ale repetării la limba și literatura română în școala generală“, de Ion Verdes și Alexandru Popescu-Mihăești, „Folosirea literaturii beletristice la lecțiile de istorie“, de Sebastian Manea, „Diagnostic și prognostic în orientarea școlară și profesională“, de Ion Holban, „Laboratorul de psihopedagogie școlară“ de Marius Groppolă.

La rubrica GHIDUL CERCETĂTORULUI Gheorghita Fleancu semnează materialul „Metoda observației în cercetarea pedagogică“, A. Farcas și Gh. Neamtu publică, la rubrica ISTORIA ȘCOLII ȘI GÎNDIRII PEDAGOGICE, articolul „N. K. Krupskaja și problemele educației comuniste“, iar Radu Vulpe articolele „Vasile Pirvan — pedagogul“.

Rubrica OPINIILOR cuprinde materiale semnate de Nadia Niculescu („Efecte prin contrast ale influențelor educative“), Nicolae Radu („Învățarea clasică, programarea liniară și programarea structurală“) și Silvia Cernicovici („Necesitatea formării cadrelor de pedagogi comparatiști“).

Eugen Blideanu semnează, la rubrica PEDAGOGIE COMPARATĂ, articolul „Diversificarea învățămîntului secundar contemporan“. Tot aici se publică articolele „Orientări și tendințe actuale în structura învățămîntului obligatoriu pe plan mondial“, de Ion T. Radu și „Experimentarea scrierii oblice în R.P. Ungară“, de Istvaan Szepes.

„GAZETA MATEMATICĂ“

A apărut recent numărul 1/1969 al „Gazetei matematice“ — seria A. Semnalăm, în cuprins, articolele „Introducere în logica propozițiilor (Echivalența)“, de Gr. Moisil, „Matematica — un mod de a privi viața“, de D. Kendal, „Discuție“, de C. Ottescu, „Asupra unor suprafețe riglate“, de E. Perjeriu, „Noțiunea algebrică de polinom peste mulțimea numerelor reale“, de M. Suter. Se publică de asemenea, data astronomică semnată de V. Daimaca.

UNIVERSITATEA „AL. I. CUZA“ — IAȘI

ANUNȚĂ

scoterea la concurs a următorului post didactic:
FACULTATEA DE CHIMIE

— Asistent la catedra de Tehnologie chimică generală, poziția XB16, disciplinele: Tehnologia proceselor industriale și chimie tehnologică.

Candidații la concurs vor depune la rectoratul Universității „Al. I. Cuza“ Iași, odată cu o cerere de înscriere, următoarele acte:

- copie legalizată de pe diploma de stat și anexă;
- lucrările științifice ale candidatului;
- certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului eliberat de instituția (întreprinderea) în care își are funcția de bază;
- memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;
- autobiografie.

Termenul de depunere a actelor este de 15 zile de la data publicării acestui anunț.

Concursul va avea loc la Universitatea „Al. I. Cuza“ din Iași, Calea 23 August nr. 11, în termen de 2 luni de la publicarea acestui anunț.

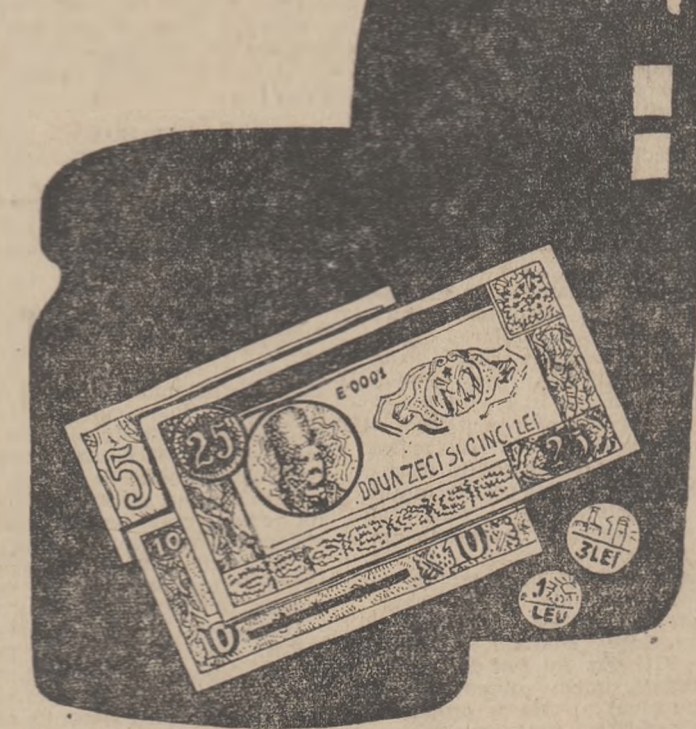
Informații suplimentare privind condițiile de înscriere la concurs se pot obține de la secretariatul rectoratului Universității din Iași, telefon 1 27 18.

ANUNȚ

Absolvenții și absolvenții școlilor normale din Botoșani, promoția 1929 sînt invitați la împlinirea de 40 de ani de la absolvire, care va avea loc la Botoșani, în zilele de 5 și 6 iulie 1969.

Înscrieri și relații la adresa: profesor Dumitru Harasim, Liceul „A. T. Laurian“ Botoșani.

Nu lăsați banii închiși în sticle și borcane

VALORIFICAȚI STICLELE ȘI BORCANELE GOALE LA MAGAZINELE ALIMENTARE, LA CENTRELE DE ACHIZIȚIE SAU LA ACHIZITORII CARE VĂ VIZITEAZĂ LA DOMICILIU

BIBLIOTECA

„Cercetarea pedagogică“

În Editura politică a apărut recent lucrarea „Cercetarea pedagogică. Aspecte metodologice“ de prof. dr. docent Stanciu Stoian, membru corespondent al Academiei. Situndu-se pe un loc aparte în cadrul complexei tematici a pedagogiei românești contemporane, această lucrare care continuă o bogată și îndelungă activitate științifică pedagogică, rod al unei adevărate meditații privind fenomenul educativ și știința educației, se înscrie într-un domeniu nou al cercetării științifice pe plan mondial: acela al unei epistemologii și logici a științei.

CERCETAREA PEDAGOGICĂ

stanciu stoian

al științei educației. Sînt analizate astfel, în orizontul epistemologic și logicii științei, noțiunea de metodă, cercetările fundamentale și aplicative în domeniul educației, pedagogiei contemporane și cercetările in-

terdisciplinare, sistemul metodelor de cercetare în pedagogie, metoda observației, experiența școlii și cadrul didactic, metoda experimentală, metoda statistică, metoda istorică, cibernetică, dimensiunea sociologică a pedagogiei ș.a. Lucrarea se bazează pe o largă și aprofundată documentare privind cercetările întreprinse pe plan mondial și național în acest extrem de dificil domeniu și afirmă un punct de vedere propriu, axat pe analiza complexă a fenomenului educativ ca obiect specific al pedagogiei și pe studiul multilateral al aparatului logic-metodologic de cercetare științifică a pedagogiei ca știință de sine stătătoare a educației. Ea constituie, prin aceasta, o contribuție valoroasă la fundamentarea pedagogiei ca știință și se înscrie pe

linia activității creatoare a reprezentanților de seamă ai gîndirii pedagogice din patria noastră.

ION ORGHIDAN

„Tineretului despre progresul științific și tehnic contemporan“

Volumul cu acest titlu, apărut în Editura politică, face parte din seria de lucrări care urmărește să sprijine masele largi de tineri în vederea îmbogățirii cunoștințelor lor științifice și tehnice. În cadrul lui sînt înmănușiate, într-o formă larg accesibilă, materiale despre cele mai noi descoperiri științifice și tehnice contemporane și despre modul cum pot fi ele aplicate în practică.

Volumul mai cuprinde o suită de biografii ale unor mari oameni de știință români și străini și un mic dicționar de termeni tehnici și științifici.

